

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen beklager sig over, at der ikke i Udvalget har været nogen Forhandling med Ministeren. Jeg finder det derfor rigtigst som Udvalgets Formand at oplyse Tingets Medlemmer om, at der ikke i Udvalget fra nogen Side er blevet rejst Krav om Samraad med Ministeren. Hvis et saadant Krav var blevet rejst, var det selvfølgelig blevet imødekommet. Jeg havde endogsaa den Dag, vi behandlede Ændringsforslagene, sikret mig, at jeg kunde telefonere til Ministeren og han kunde komme til Stede med det samme. Men hverken det ærede Medlem eller nogen anden stillede Krav om Samraad. Derfor har det ærede Medlem ingen Grund til at beklage sig nu.

J. Oskar Andersen: Naar et Medlem af et Udvalg faar Underretning om, at der ikke kan være Tale om, at der sker nogen som helst Ændring, at man ikke vil forhandle om Ændringer, gaar jeg ud fra, at dette ogsaa betyder, at man ikke vil tillade os en Forhandling med Ministeren, og naar Ministeren tilmed har behandlet vort Partis Udvalgsmedlemmer i Landstinget paa den Maade, at han ikke vilde forhandle med dem, maa jeg anse det for overflødigt at stille Krav om Samraad. Hvis man i mindste Maade havde antydet Muligheden af, at det kunde blive til Virkelighed, saa havde vi selvfølgelig stillet det Krav.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det er snart fuldkommen ubegribeligt, hvad der er faret i de Konservative med disse Paastande. Nu siger det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at jeg har ikke villet forhandle med de konservative Udvalgsmedlemmer i Landstinget. Jeg mødte til Samraad, sad i hvert Fald over en halv Time, gennemgik baade de Konservatives Forslag og Venstres Forligstilbud, og de Konservatives Ordfører aabnede ikke sin Mund. Tror da ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti, at de virkelig vinder noget ved hele den Maade, hvorpaa de i Dag tager denne Sag?

J. Oskar Andersen: For mig er det blevet sagt saadan, at der udtrykkelig overfor vor Ordfører i Udvalget i Landstinget blev sagt: Der kan ikke forhandles om det konservative Forslag. Det blev sagt fra Ministerens Side, og i saa Fald kan jeg godt forstaa, at vedkommende maa forholde sig tavs.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det er dog klart, at naar et Forslag paa en hel Række Punkter er ganske stridende med de Principper, jeg ønsker lagt til Grund for en Skolelov, saa siger jeg det til de Konservative, det har man dog Lov til. Men der var mange Enkeltheder, der kunde være forhandlet om. (*Hans Thyge Jacobsen:* Blev det sagt?). Ja, og den konservative Ordfører sagde ikke et Ord under hele det Samraad, han aabnede overhovedet ikke sin Mund. Hvor kan man dog saa nu staa op og sige, at det er mig, der har afvist enhver Forhandling med de Konservative!

J. Oskar Andersen: Saa maa jeg blot sige overfor den højtærede Minister, at jeg ikke kan begribe, at han paa den Maade, han gjorde det ved den tidligere Forhandling her i Dag, trævlede dette Forslags Enkeltheder op, naar han selv siger, at det var Principperne, der gjorde, at han ikke kunde forhandle med os, og vi altsaa har sagt: Dette er et Forslag, som skal vise, hvordan Principperne bliver gennemført, men vi er villige til, hvis Ministeren virkelig vil forhandle, at ændre Standpunkt paa en Række Punkter. Jeg synes, der er en Modsigelse mellem de to Udtalelser.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Fordi jeg har paavist her i Dag en Række Overfladiskheder, Unøjagtigheder og Fejltagelser i Forslaget, og fordi der er Principper deri, som jeg slet ikke kunde forhandle paa Grundlag af, kunde der dog godt være en hel Række Enkeltheder, jeg kunde forhandle om, selvfølgelig. Naar jeg gjorde mig den Ulejlighed i Dag lidt udførligere, end jeg havde gjort det i Landstinget, at gennemgaa dette umulige Forslag, var det selvfølgelig, fordi det ærede Medlem Hr. Vesterager aabnede Debatten med at slynge Ordene „usømmelig“ og „uværdig“ mod os.

J. Oskar Andersen: Ja, jeg maa sige overfor den højtærede Minister, at naar han kalder dette et umuligt Forslag, kræver det en Gennemgang fra Ministerens Side og en virkelig Paavisning af, at det er umuligt. Jeg har sagt, at det var et Udtryk for en Række Principper, disse Principper, som vi ønskede at forhandle med Ministeren om, og et af Principperne — det har vi udtrykkelig understreget — er netop det, som Ministeren satte frem i sit oprindelige Lovforslag, nemlig dette, at Di-